

Τόμος Ε.
ΑΡΙΘΜ. 4 (100).

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΙ.

ΕΤΟΣ Ε.
της 15/27. Φεβρουαρίου 1889.

Ο ΑΛΗΘΗΣ ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ.

Η διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων ἐν Νέᾳ Ύόρκῃ ἔδημοις εἰσεύσεται πρό τίνος τὰ ἔξῆς ἀποτελέσματα στατιστικῶν ὑπολογισμῶν μαρτυροῦνται τὴν θαυμασίαν τελειοποίησιν τῶν σημερινῶν ταχυδρομείων: Κατὰ μέσον ὅρον ἀποστέλλονται ἐτησίως 5845 ἑκατομμύρια ἐπιστολῶν καὶ 1077 ἑκατομμύρια ἐπιστολικῶν δελταρίων· εἰς ταῦτα προστίθενται 4610 ἑκατομμύρια ἐντύπων καὶ 104 ἑκατομμύρια δεμάτων. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι δεικνύουσιν ἐναργῶς τὴν καταπληκτικὴν πρόοδον καὶ ἄκραν τελειότητα, εἰς ἣν προήχθη ἡδη ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ γραμματοσήμου ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία. Οὐδὲν θαῦμα λοιπὸν ὅτι σύμπας ὁ πεπολιτισμένος κόσμος παρακολουθεῖ μετὰ πλείστου ἐνδιαφέροντος τὰς ἐσχάτως γενομένας ἐρεύνας, διὸ ὡν καταδεικνύεται ὅτι δι μέχρι τοῦδε ως ἐφευρέτης τοῦ γραμματοσήμου ὑπὸ πάντων θεωρούμενος Ἀγγλος Rowland Hill δὲν είναι δ ἀληθῆς ἐφευρέτης ἀλλ ὁ σφετεριστής ἀλλοτρίου ἐπινόηματος καὶ ἀλλοτρίας δόξης.

Μέχρι τοῦ ἔτους 1840 ἡ ἀποστολὴ γραμμάτων ἦτο ἐν Ἀγγλίᾳ ἔτι δυσχερεστέρα καὶ δαπανηρότερα ἢ ἐπὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἡπείρου. Τὰ ταχυδρομικὰ τέλη, ἀπερισσαν σημαντικώτατα, ἐλογίζοντο ἀναλόγως πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν φύλλων τῆς ἐπιστολῆς καὶ πρὸς τὸ διανυόμενον διάστημα. Ἐπι-

στολὴ μονόφυλλος μεταβιβαζομένη ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἔτερον ἀπὸ μεμακρυσμένον μέρος ἐντὸς τῆς Ἀγγλίας ἐπλήρων τέλος $1\frac{1}{2}$ σελινίου καὶ περισσότερον· ἀν συνίστατο ἐκ δύο ἔστω καὶ ἐλαφροτάτων φύλλων, ἐπλήρων διπλάσιου τέλος. Ἐκ τούτου δύναται τις νὰ φαντασθῇ, οἷον καταβλητικὸν βάρος ἦσαν διὰ τὴν ἐμπορικὴν πρὸ τῶν τάξειν τοσοῦτον ὑπέρογκα ταχυδρομικὰ τέλη. Τούτου ἔνεκα ἡγέρθη ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὴν πρίτην δεκαετηρίδα τοῦ παρόντος αἰώνος, ισχυροτάτη κίνησις ἀπειτοῦσα ρίζικὴν ταχυδρομικὴν μεταρρύθμισιν. Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς κινήσεως ταύτης ἴστατο ἡ ὑπὸ τῶν μεγαλεμπόρων τοῦ Λονδίνου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἰδρυθεῖσα καὶ μὲ σημαντικώτατα χρηματικὰ μέσα ἐφοδιασθεῖσα ἔκτακτος ἐμπορικὴ ἐπιτροπὴ „Mercantile Committee“· ἐπὶ τέλους συμπαρεσύρθη ὑπὸ τοῦ ῥεύματος καὶ τὸ κοινοβούλιον καὶ ἐξέλεξε δύο ἐπιτροπὰς πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος. Αὕται συνέταξαν διαφόρους ἐκθέσεις, ἐν αἷς προεσχεδιάσθη ὡς ἐν σκιαγραφίᾳ δ ὀργανισμὸς τῶν σημερινῶν ταχυδρομείων. Κατὰ τὴν κρίσιμον λοιπὸν ταύτην στιγμήν, καθ’ ἣν σύμπας δ ἀληθυσμὸς ἀπήτει ἀκατασχέτως τὴν μεταρρύθμισιν, παρουσιάσθη εἰς τὸ μέσον ἀνὴρ ἱκανώτατος, ὁ Rowland Hill, στις μετὰ μεγάλης ἐπι-

Rowland Hill

δεξιότητος ἐγνώριζε νὰ χρησιμοποιηῇ τὰς ἑργασίας ἄλλων καὶ νὰ τὰς ἐπωφελῆται υἱικῶς καὶ ημικῶς, ποριζόμενος δόξαν καὶ πλοῦτον. Ἐν ἔτει 1837 ὁ Rowland Hill ἐδημοσίευσε φυλλάδιόν τι, ἐν ᾧ ἀπεδείκνυεν ὅτι, ἀν καθιερώστο διὸ ὅλον τὸ κράτος ἡ πληρωμὴ ἵσου ταχυδρομικοῦ τέλους καὶ ὥριζετο τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς μίαν πένναν τὴν δέκα λεπτά, προπληρωτέα ὅμως διὰ τὸ δημόσιον, θὰ πρέπει ποτὸν σημαντικώτατα κέρδη διὰ τὴν διοίκησιν τῶν ταχυδρομείων, καθότι αὕτη — κατὰ τοὺς ὑπολογισμούς του — θὰ ἔξωθεν διὲ ἑκάστην ἐπιστολὴν κατὰ μέσον δρον μόνον $\frac{1}{3}$ τῆς πέννας. Τὸ προταθὲν ὑπ’ αὐτοῦ τέλος ὠφειλε νὰ ἴσχύῃ διὰ $\frac{1}{2}$ οὐγγίαν βάρος, καὶ ἐν γένει μόνον κατὰ τὸ βάρος νὰ ὑπολογίζεται καὶ πάντοτε νὰ προπληρώνεται. Τὸ φυλλάδιον τοῦτο τοῦ Hill προύκάλεσε ζωηρότατον καὶ γενικὸν ἐνδιαφέρον. Μία λοιπὸν ἐπιστολὴ ἐκ δύο ἑλαφρῶν φύλλων θὰ ἡδύνατο εἰς τὸ ἔξης ν’ ἀποστέλληται ἐκ Λονδίνου εἰς Ἑδιμβούργον διὰ μίαν πένναν, ἐνῷ πρότερον ἐστοίχιζε 3 σελίνια! Ἡ ἀπίστευτος αὕτη καινοτομία ὠφειλε νὰ ἀχθῇ εἰς πέρας! Οὐδεμία ἐν Ἀγγλίᾳ κυβέρνησις θὰ ἐτόλμα μὰ μείνῃ ὀργὴ καὶ ἀδιάφορος ἀπέναντι τοσοῦτο γενικῆς κινήσεως τοῦ λαοῦ· ὑπεβλήθη λοιπὸν εἰς τὴν βουλὴν νομοσχέδιον (bill) ὑπὲρ τῆς νέας ταχυδρομικῆς μεταρρυθμίσεως, ὅπως καθιερώθῃ ἡ πληρωμὴ ἵσου διὰ πάσας τὰς ἀποστάσεις καὶ μικροῦ ταχυδρομικοῦ τέλους. Τοῦτο συνέβη τῇ 25 Ιουλίου 1839. Ἡδη ὅμως ἡγέρθη ἡ ἀντιπολίτευσις: „Πῶς δύναται τις νὰ σινιστῇ τῇ βουλῇ τὴν ἀποδοχὴν μεταρρυθμίσεως, τῆς ὅποιας οὐδεὶς εἰσέτη γνωρίζει τὴν πρακτικὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν; Τίνι τρόπῳ θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ εἰσπραξίας τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, ἔνεκα τῆς σμικρότητος τῶν ὅποιων ἔξ αἴπαντος θὰ λάβῃ τεραστίας διαστάσεις ἡ ἐπιστολογραφικὴ ἀνταλλαγὴ; „Ο Hill προέτεινεν, ὅπως ἡ διοίκησις τῶν ταχυδρομείων παρασκευάσῃ ἐσφραγισμένα φύλλα καὶ φακέλλους ὡσαύτως ἐσφραγισμένους, καὶ παραδώσῃ αὐτὰ πρὸς πώλησιν εἰς τὰ διάφορα ταχυδρομικὰ γραφεῖα καὶ χαρτοπωλεῖα, χωρὶς βεβαίως αὐτῇ νὰ κερδίζῃ ἐπὶ τοῦ χάρτου. Ἄλλ’ εἰς τὴν πρότασιν ταύτην ἡναντίοντο οἱ κατασκευασταὶ τοῦ χάρτου, οἵτινες δὲν ἐπεδύμουν νὰ καταστραφῶσιν ὑπὸ τοῦ μονοπωλίου τοῦ κράτους, εἰς δὲ τοὺς χαρτοποιοὺς προσετεθῆσαν κατόπιν καὶ ἀλλοι κύκλοι ἔνεκα διαφόρων λόγων. Ἐν τῇ ἀμηχανίᾳ ταύτη τοῦ ὑπουργείου ὁ εἰσηγητὴς τοῦ νομοσχεδίου Mr. Wallace ὑπέδειξε τὸ γραμματόσημον· ἐπειδὴ ὅμως εἰς τὰς προτάσεις τοῦ Hill, ὅστις ἐμεωρεῖτο ὡς ἡ ψυχὴ καὶ ὁ μόνος ἀντυπόσωπος τῆς μεταρρυθμίσεως, δὲν συμπεριελαμβάνετο καὶ ἡ χρῆσις γραμματοσῆμου, διὰ τοῦτο δὲν ἐδόθη μεγάλη προσοχὴ εἰς τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ Mr. Wallace. Ἐπὶ τέλους ἡ ἀντιπολίτευσις, ἥτις ἀκριβῶς κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἐπεδύμει τὴν διατήρησιν τοῦ ὑπουργείου ἐνέδωκε καὶ τὸ νομοσχέδιον ἐψηφίσθη τῇ 17 αὐγούστου 1839. Ο Hill διωρίσθη εἰς δημοσίαν θέσιν, καὶ ἐδημοσιεύθη ἐγκύλιος, διὲ ἡς προσεκαλοῦντο ἀπαγτεῖς οἱ βουλόμενοι, νὰ ὑποβάλωσι προτάσεις καὶ σχέδια πρὸς κατάλληλον καὶ πρακτικὴν προπληρωμὴν τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν. Ο Hill, εἰς δὲν ἀντεθῆνη ἡ ἔξετασις τῶν ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου προτεινομένων σχεδίων, προούτιμης πάντων τούτων τὴν χρῆσιν τοῦ γραμματοσῆμου, εἰσήγαγεν ὅμως καὶ τοὺς ὑπ’ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου προταθέντας ἐσφραγισμένους φακέλλους. Τῇ 20 Μαΐου 1840 τὰ γραμματόσημα καὶ οἱ ἐσφραγισμένοι φάκελλοι ἐτέθησαν εἰς κυκλοφορίαν· τὸ γραμματόσημον ἐπεκράτησε καὶ ἐν βραχυτάτῳ διαστήματι διεδόθη εἰς ὅλην τὴν ὑφήλιον, ἐνῷ ἡ ἐφεύρεσις τοῦ Hill — οἱ φάκελ-

λοι, οἵτινες ἐκ τοῦ ὄνοματος τοῦ ἰχνογραφήσαντος τὴν ἐπ’ αὐτῶν ἀλληγορικὴν εἰκόνα ὡνομάσθησαν Mulraed couverts — ἀπέτυχον οἰκτρῶς. Ο Hill ὅμως, ὅστις κυρίως οὐδὲν ἄλλο ἔπραξεν ἢ νὰ χρησιμοποιήσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὰς προτάσεις καὶ τὰ σχέδια ἄλλων ἀνδρῶν, ἐμεωρήθη ἐκτὸς τῆς ὁ ἐφεύρετης τοῦ γραμματοσῆμου. Ο ἀγγλικὸς λαὸς ἀντημειψεν αὐτὸν πλουσίως· ἐν ἔτει 1845 ἔλαβεν ὁ Hill ἐκ μόνων τῶν ἐμπόρων τοῦ Λονδίνου ἀμοιβὴν 13,000 λιρῶν στερλινῶν καὶ δὲ ἐν ἔτει 1864 ἀπεσύρθη ἐκ τοῦ δημοσίου βίου, τὸ κοινοβούλιον ἐψήφισεν αὐτῷ σύνταξιν 2000 λιρῶν στερλινῶν κατ’ ἔτος καὶ δύον 20,000 λιρῶν. Καὶ ἦτο μὲν τῇ ἀληθείᾳ ἀξιος τοιαύτης ἀμοιβῆς ἐνεργείας καὶ δραστηρίας, μεθ’ ἡς ἡγαγεν εἰς πέρας τὰς κοινωφελεῖς ταύτας καινοτομίας καὶ μεταρρυθμίσεις, οὐχ ἦττον ὅμως ἡμαρωσε τὰς ἴδιας ἀρετὰς διὰ τοῦ ἐγωισμοῦ, μεθ’ οὗ ἐσιωπήσεται τὸ δινόματα τῶν τε πρὸς αὐτοῦ καὶ τῶν μετ’ αὐτοῦ συνεργασμένων.

Εἶδομεν ὅτι ἡ ἴδια τῆς μεταρρυθμίσεως καὶ τοῦ δραστηρίας! Ἡ γαγγίσκην τοιαύτης ἀμοιβῆς ἐνεργείας καὶ δραστηρίας, μεθ’ ἡς ἡγαγεν εἰς πέρας τὰς κοινωφελεῖς ταύτας καινοτομίας καὶ μεταρρυθμίσεις, οὐχ ἦττον ὅμως ἡμαρωσε τὰς ἴδιας ἀρετὰς διὰ τοῦ ἐγωισμοῦ, μεθ’ οὗ ἐσιωπήσεται τὸ δινόματα τῶν τε πρὸς αὐτοῦ καὶ τῶν μετ’ αὐτοῦ συνεργασμένων.

Ὑπεδηλῶσαμεν ἀνωτέρω, ὅτι ἐν τῷ κοινοβούλιῳ (κατὰ Τούλιον τοῦ 1839) ὁ εἰσηγητὴς τοῦ νομοσχεδίου Mr. Wallace ὑπέδειξεν ὡς καταλληλοτέρων λύσιν τοῦ ἀπαγχούοντος τὴν βουλὴν ζητήματος τὴν χρῆσιν τοῦ γραμματοσῆμου· ἡδη δὲ θὰ διηγηθῶμεν διὰ βραχέων τὴν ἴστοριαν τῆς γενέσεως τοῦ κατὰ τὸ φαινόμενον ἀσημάντου πράγματι ὅμως σπουδαιοτάτου τούτου παράγοντος τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἀποδανόντος τοῦ στρ Rowland Hill κατὰ αὐγούστον τοῦ 1879, ἐδημοσιεύθησαν εἰς δλας τὰς ἐφημερίδας τῆς Ἀγγλίας διεξοδικώταται νεκρολογίαι εἴσαιρουσαι τὴν μεγάλην τοῦ ἀνδρὸς σπουδαιότητα. Ἄλλ’ ἐν τῇ σκωττικῇ πόλει Dundee ὑπέδειξεν εἰς διερημένην διὲ ὧδην κατεδεικνύετο ἡ μεγάλη ἀξία ἐνὸς πολίτου τῆς πόλεως ταύτης, τοῦ κατὰ αὐγούστον 1853 ἀποδανόντος τυπογράφου James Chalmers, ὅστις παρέσχε μεγάλας ὠφελείας καὶ ἐκδούλευσεις εἰς τὴν πατρίδα τοῦ ὡς μεταρρυθμιστὴς τῶν ταχυδρομείων, καὶ ἴδια ὡς ἐφεύρετης τοῦ γραμματοσῆμου. Αἱ ἐπιστολαί, ἀς ἐδημοσιεύσεν ἡ ρηθεῖσα ἐφημερίς, ἀνήκον εἰς ἀξιοτίμους καὶ περιφανεστάτους πολίτας, ἐκ τῶν δόπιων δλλοι μὲν εἰχον χρηματίση φίλοι τοῦ Chalmers ἀλλοι δὲ μητρέται καὶ βοηθοὶ αὐτοῦ ἐν τῇ κατασκευῇ τῶν πρώτων δοκιμών τῶν γραμματοσῆμων. Ἐξ ὅλων τῶν ἐπιστολῶν τούτων, αἵτινες προερχόμεναι ἐξ ἀνθρώπων διαφόρους κοινωνικὰς δέσεις κατεχόντων καὶ ἀπὸ πολλοῦ ἡδη χρόνου μὴ ἐπανιδόντων ἀλλήλους, συμπληροῦσι καὶ ἐπικυροῦσιν ἀλλήλας κατὰ πειστικώτατον τρόπον, ἐξαγεται ὡς ἔτος τῆς ἐφεύρεσεως τοῦ γραμματοσῆμου τὸ 1834. Ο Chalmers ἐφανέρωσεν εἰς πολλοὺς φίλους τὴν ἴδεαν του καὶ προσεπάθει νὰ καταστήσῃ αὐτὴν ἀσπαστήν, ἀλλὰ οἱ λόγοι καὶ οἱ προσπάθειαι του ὑπὸ οὐδενὸς ἐλαμβάνοντο ὑπ’ ὅψιν. Ὁτε δημοσίευσε τινὰ ἔτη ἀνεκινήθη ὁλόκληρος ἡ χώρα ἐκ τῆς σκοπουμένης καὶ τοσοῦτον ποθουμένης ταχυδρομικῆς μεταρρυθμίσεως, καὶ μόνον αἱ περὶ τὴν πρακτικὴν τοῦ ζητήματος λύσιν δυσχέρειαι ἐνέβαλλον τοὺς πάντας εἰς ἀμηχανίαν, τότε παρουσιάσθη ὁ Chalmers ἐκ νέου μὲ τὸ σχέδιόν του. Ἀπηγόθυνε πρὸς τὰς δόπιες τοῦ κοινοβούλιου ἐκλεγείσας ἐπιτροπάς, ἐν αἷς καὶ ὁ Mr. Wallace εἴχεν ἐνεργὸν μέρος, ὡσαύτως δὲ πρὸς τὸν Rowland Hill καὶ πρὸς τὴν „Mercantile Committee“ ἀνοικτὴν ἐπιστολήν, ἀποκειμένην

ηδη ἐν τῷ βρετανικῷ μουσείῳ, ἐν ᾧ βλέπομεν ἀκριβέστατα ἐκτεθειμένον τὸ σχέδιον τῆς ἐφευρέσεως του. "Οπως καταστήσῃ δυνατήν τὴν ἔμμεσον προπληρωμὴν τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους, προτείνει ὁ Chalmers νὰ τυπῶνται σήματα μετ' ἀναλόγου πρὸς τὸν σκοπὸν ἐπιγραφῆς ἐπὶ λωρδῶν χάρτου (slips of paper) η̄ μᾶλλον ἐπὶ ὀλοκλήρων φύλλων, τὰ διποῖα νὰ ἀλείφωνται ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου μέρους μὲ κολλητικήν τινα ὅλην (ἀναλελυμένον ἀραβικὸν κόμμι) καὶ εἶτα, καλῶς ἀπεξηραμένα, νὰ διανέμωνται εἰς τὰ διάφορα ταχυδρομικὰ γραφεῖα, χαρτοπλατεῖα καὶ ὅμοια καταστήματα πρὸς πώλησιν. Προσθέτει δὲ ὅτι οἱ ἔχοντες ἐκτεταμένην ἀλληλογραφίαν, δύνανται νὰ ἀγοράζωσιν ὀλόκληρα φύλλα καὶ ν' ἀποκόπωσιν αὐτοὶ τὰ ἐκάστοτε ἀναγκαιοῦντα σήματα. Παρατηρεῖ ὡσαύτως ὅτι, διὰ νὰ μὴ γίνεται καὶ δευτέρᾳ χρῆσις τῶν γραμματοσήμων, πρέπει ταῦτα νὰ ἐπισφραγίζωνται πρὸς τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐπιστολῶν ἐν τοῖς ταχυδρομικοῖς γραφείοις· ὑποδεικνύει πρὸς τούτοις ὅτι τὰ γραμματόσημα δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι καὶ διὰ νὰ κλείσωσι τὰς ἐπιστολάς, (τῶν φακέλλων ἐγίνετο τότε σπανιωτάτη χρῆσις ἐνεκα τῆς ὑπερόγκου αὐτῶν τιμῆς), καὶ τέλος καταχρίνει τοὺς ὑπὸ τοῦ Hill προταθέντας φακέλλους, οἵτινες πράγματι ἀπήρεσκον τῷ δημοσίῳ καὶ μετ' οὐ πολὺ κατηγόρημαν. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ του ὁ Chalmers ἔξηγεται καὶ διὰ παραδειγμάτων τὰ καθ' Ἑκαστα τῆς ἐφευρέσεως του, παρέχων διάφορα σχέδια τῶν ὑπὸ αὐτοῦ προταθέντων γραμματοσήμων μὲ τὴν ἐπιγραφήν: „General Postage — not exceeding half an ounce — One penny“ . . . one ounce — two pence“ κτλ. Ἐν ἐκ τῶν γραμματοσήμων παρέχει ὡσαύτως καὶ τὸ παράδειγμα τῆς ἐπισφραγίσεως ὡς ἔξης: „Dundee, 16th February 1838“. Τὰ ἐπὶ ὀλοκλήρου φύλλου τυπωμένα γραμματόσημα χωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων διὰ στενοῦ τινος ἀτυπώτου διαστήματος· ἡ διατρύπησις τοῦ διαστήματος τούτου πρὸς εὔκολωτέραν ἀποκόπην τῶν γραμματοσήμων εἰσήχθη βραδύτερον ἐν ἔτει 1854 καὶ εἶναι ἐπινόμημα τοῦ Mr. Archer, ὃν ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀντήμειψε διὰ τὴν ἐφεύρεσιν τῆς μικρᾶς ταύτης τροποποιήσεως μὲ 4000 λίρας στερλίνας.

Ὦς εἰδομεν, τὸ εὐφύες τοῦτο σχέδιον τοῦ Chalmers περιέχει πᾶν ὃ, τι εἶναι ἀπαραίτητον καὶ εἰς τὰ σημερινὰ ἡμῶν γραμματόσημα· ὁ χρόνος δὲ τῆς ἐφευρέσεως εἶναι τὸ ἔτος 1834, δηλαδὴ ἀκριβῶς ἐκεῖνο τὸ ἔτος, καθ' ὃ, ὡς γράφει ὁ Hill ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ βιογραφίᾳ (τόμος I, σελ. 218), „οὐδεὶς εἰσέτι οὐδὲ εἰς τὸ ὄντερόν του εἶχε σκεψθῆ προσκολλητὸν σῆμα (adhesive stamp).“ Καὶ αὐτὴ ἡ ἡμερομηνία μόνη τοῦ διεξοδικῶς καὶ λεπτομερῶς ἐκτεθειμένου σχέδιου, ἡ 10η φεβρουαρίου 1838, ἀρκεῖ ὅπως ἔξασφαλίσῃ εἰς τὸν ἀπλοῦν τυπογράφον Chalmers τὴν προτερεότητα τῆς ἐφευρέσεως. Ἀλλως τε εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι καὶ πρότερον ἦδη, τῇ 9ῃ δεκεμβρίου 1847, ὁ Mr. Wallace εἶχε λάβη τὴν πρότασιν τοῦ Chalmers. Ἄλλ' ὁ Hill, ὁ ἴσχυρος καὶ δημοφιλῆς ἀνήρ, ἡδύνατο πολὺ εὐκόλως πρὸς τῇ ἰδίᾳ ἱκανότητι νὰ ἴδιοποιηθῇ καὶ ἀλλοτρίαν ἀξίαν, καθ' ὃσον μάλιστα πάντες ἐμάνθανον τὴν ἴστορίαν τῆς ταχυδρομικῆς μεταρρυθμίσεως ἐκ μόνων τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ „History of Penny Postage“ καὶ τῆς διτόμου αὐτοῦ „Biography“, οὐδεὶς δὲ ἀνέτρεχεν εἰς δυσεύρετα καὶ δυσπρόσιτα ἔγγραφα. Καὶ εἰς τὰ δύο ταῦτα διεξοδικὰ καὶ ὑπὲρ τὸ δέον ἐκτενῆ συγγράμματά του ὁ Hill οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ποιεῖται μνείαν τῆς δεινῆς ἀπορίας καὶ ἀμηχανίας, ἐν ᾧ καὶ οἱ εἰσηγηταὶ καὶ ἡ κυβέρνησις εὑρέθησαν τὸ 1839, ὅτε ἐν τῷ κοινοβουλίῳ προεβλήθη τὸ ζήτημα τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῆς προταθείσης μεταρρυθμίσεως. Τώρα ὅμως, γνωρίζοντες τὰ πράγματα ἐκ τῶν ἀρχικῶν πηγῶν των, ἐννοοῦμεν κάλλιστα τὸ αἴτιον τῆς παραδείξου ταύτης σιωπῆς: Ἐν ὁ Hill ἐποιεῖτο μνείαν τῶν δυσχερεῶν τούτων, θὰ ἡναγκάζετο συγχρόνως νὰ ὄμοιογήσῃ ὅτι τὸ γραμματόσημον ἦτο ἀλλοτρία ἐφεύρεσις, ἢν οὐδὲ νὰ παραδεχθῇ ὑθέλησε κατ' ἀρχάς, καθότι τοὺς ὑπὸ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου προταθέντας φακέλλους ἐθεώρει ὡς τὴν ἀρίστην λύσιν τοῦ ζητήματος. Ὁτε δὲ βραδύτερον, (τῇ 18 Ιανουαρίου 1840), εἰσαχθέντος ἥδη τοῦ γραμματοσήμου, ὁ ἀπλοῦς τυπογράφος Chalmers ἤγειρε τὰς δικαίας αὐτοῦ ἀξιώσεις, ἀπεπέμψθη ὑπὸ τοῦ παντοδύναμου Hill μὲ τὴν ἀπάντησιν, ὅτι ἡ ἐφεύρεσις τοῦ γραμματοσήμου εἶχε γείνη πολλῷ πρότερον ὑπὸ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου:

ΠΕΝΙΑ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣΙΝ.

Οὐδ' αὐτοὶ οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς γῆς εἶναι ἡσαντιλισμένοι ἀπὸ τῆς πενίας καὶ τῶν πιλοτάτων αὐτῆς συνεπειῶν. Φαίνεται δὲ μάλιστα παραδόξως πως ὅτι ἐκεῖνοι ἀκριβῶς οἱ ἡγεμόνες, οἵτινες ἥσαν πρωτισμένοι νὰ δεσπόσωσι πλουσιωτάτων καὶ ἴσχυροτάτων κρατῶν, ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν ἐδοκίμασαν ἡ μᾶλλον ἐκένωσαν μέχρι τρυγός τὸ πικρὸν ποτήριον τῆς ἀχρηματίας, ὡς ἀνὲ αὐτὴ ἡ τύχη ἐβούλετο ἐξ ἐπίτηδες, πρὸς διδασκαλίαν των, νὰ τοὺς προγυνάσσῃ ἐν τῷ σκληρῷ τούτῳ σχολείῳ τῆς ἐνδείας.

"Οπως εὕρωμεν παραδείγματά τινα τοιαύτης „ὑψηλοτάτης καὶ μεγαλειστάτης ἀναπαραδιᾶς“ δὲν ἔχομεν ἀνάγκην ν' ἀνατρέξωμεν εἰς τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους, καθ' οὓς ἐθεωρεῖτο μάλιστα ὡς μεγάλη τιμὴ δι' ἐνα τῆς ἡγεμόνα ἡ βασιλέα τὸ ν' ἀποθάνη πενέστατος, διότι ἐκ τῆς πενίας του ταύτης ἐφαίνετο δραματικόφανῶς ὅτι δὲν ἐπλουτίσθη κατὰ τὴν βασιλείαν του ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ὑπηκόων του· δὲν ἔχομεν ὡσαύτως ὀνάγκην οὔτε κἄν πρὸς τὸν μεσαιῶνα νὰ στραφῶμεν, διότι ἡ ιστορία τῶν νεωτέρων χρόνων παρέχει ἡμῖν ἵκανὰ παραδείγματα.

Τὸ πρῶτον παράδειγμα βασιλικῆς πενίας παρέχει ἡμῖν Ἐρρίκος ὁ τέταρτος τῆς Γαλλίας, εἰς τῶν ἐνδοξοτάτων ἡγεμόνων, ὁ τελευταῖος Γάλλος βασιλεὺς, τὸν ὅποιον ἔκλαυσεν ἀποθανόντα διαλόγος του. Ο πρῶτος οὗτος βασιλεὺς ἐκ τοῦ οἴκου τῶν Βουρβώνων ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἀφοῦ ὑπέστη πρότερον τὰς μεγίστας καὶ χαλεπωτάτας δυσχερείας καὶ ταλαιπωρίας. Ἀρχηγὸς ὧν τῶν Οὐγγενόττων ἐν Γαλλίᾳ περιεπλανῆτο ὡς φυγάς ἀνὰ τοὺς ἀγροὺς καὶ τὰ ὅρη, μέχρις οὗ δολοφονηθέντος Ἐρρίκου τοῦ τρίτου ἐγένετο βασιλεὺς τῆς Γαλλίας. Τοῦτ' ἔστιν, ὅτι μὲν ὀνόματι βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, τὸν θρόνον του ὅμως ὠφειλε πρότερον νὰ κυριεύσῃ. Κατετρόπωσε τοὺς ἀντιπάλους του εἰς πολλὰς μάχας, ἐπολιόρκησε τοὺς Παρισίους καὶ τέλος τῇ 22 Μαρτίου 1594 εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ταύτην θριαμβικῶς ὡς μονάρχης. Ἐκ τῆς ἐποχῆς ταύτης τῶν μακρῶν ἀγώνων χρονολογεῖται μία ἰδιωτικὴ ἐπιστολὴ Ἐρρίκου τοῦ τετάρτου πρὸς τὸν ἐμπιστευτικόν του φίλον, τὸν μετέπειτα ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν Sully, περιγράφουσα μετὰ ζωροτάτων χρωμάτων τὴν βασιλικὴν ἐνδείαν. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη μεταφραζομένη ἔχει ὡς ἔξης: